HELLE

INGEN VEJ TILBAGE

En januardag i 2002 tog mit arbejdsliv en alvorlig drejning. Jeg gik hjem fra jobbet som direktør på et reklamebureau med et stresskollaps. Det var mit point of no return. Jeg var helt færdig, og jeg ville ikke være med mere. Helt konkret sagde jeg mit job op og måtte starte mig selv op helt forfra. Hvorfor var det sket? Hvad skulle jeg så arbejde med? Kunne jeg overhovedet arbejde mere? Det var en lærerig lektie.

Jeg fik mit første lederjob, da jeg var 21, og havde altid kunnet lide at have ansvar. Men for første gang i mit liv kom jeg i tvivl om, hvorfor det var så vigtigt. Hvad var det med ansvar og indflydelse, der var så afgørende for mig?

Det tog mig lang tid at finde ud af. Gennem stresskollapset og depressionens tåger dukkede jeg frem igen som en mildere udgave af mig selv. Vejen tilbage til en almindelig hverdag og til et nyt job var brolagt med indsigter – både de hyggelige, de dybe og dem, der virkelig nagede mig, spørgsmål som for eksempel hvordan jeg havde ladet det kunne gå så vidt, og hvordan jeg kunne forsvare det over for mine børn. Jeg kom mig – langsomt, men sikkert – og min nysgerrighed efter at finde ud af, hvad det var for mekanismer, der havde været på spil, blev ved med at spøge.

Der lå en pose med guld, som jeg måtte lære af. En del af læringen kom fra uventet kant.

En samtale med Lisbet Bladbjerg, der på det tidspunkt var

coach i samme hus, hvor jeg nu var ansat som producer, gjorde den afgørende forskel. Samtalen lagde kimen til det, der her 12 år efter er vores fælles passion. Personligt lederskab. Det at tage gaflen i egen hånd og bruge den på forsvarlig vis. At gøre det, der er vigtigt. At være ordentlig – også over for sig selv. At acceptere det, vi ikke kan gøre noget ved. At holde fast i balancen i forhold til for eksempel arbejde og familie.

Jeg er uendelig taknemmelig over det, der skete dengang på reklamebureauet. Uden stress var jeg måske slet ikke så glad for mit liv, som jeg er i dag. Jeg var ikke blevet selvstændig. Jeg havde heller ikke fået lov til at følge så mange menneskers udvikling og ville ikke have fået så mange historier, som har rørt mig, eller have fået sat mennesker i gang med deres personlige lederskab.

Personligt lederskab begynder i os selv. Med vores mindset. Det, vi tror på.

Tænk, hvis vi kun har ét liv – så er det altså med at få det bedste ud af det.